

stóð frá 2 til 6 heilárskúfður.

b) at landið ber kostnaðin av kortlegging og útstykkning, og

c) at jørðin skal latast í lívsvargu leigu o. a., sum nærri er frágreitt í uppskotinum. . . «

Á somu síðu stendur:

»18. septbr. framlagt minnilutaálit Viðsteins (tingskjal nr. 22).«

Hetta skjal ljóðar so:

»Ud fra den Kendsgerning, at vore Jordforhold maa ordnes paa en mere tidssvarende Maade, saa at der ogsaa paa Jordbrugets Omraade — som paa andre Omraader — kan gøres Fremskridt, der vil have den største Betydning for det færøske Samfund, trænger Spørgsmaalet om Oprettelse af et færøsk Jordfond sig frem som en uudgaelig Nødvendighed og fremtvinger saaledes allerede paa nuværende Tidspunkt en saadan Foranstaltning... « og skrivað verður víðari um kongs- og prestagóðið. Álitid endar við:

»Forslag til Lov for Færøerne om Oprettelse af Færøernes Jordfond.

(sí skjal 22 síðu 36.)

Men hvat søgdu afturhaldsflokkarnir til hesa javnaðarmanna áheitan og uppskot til tingið um at lata smámanningin fáa hagajørðina til dyrkingar og stovna ein Føroya jarðagrunn?

Sambandsmenn, sum »Dimmalætting« roynir at framstillast soleiðis, sum um teir altíð høvdu troðkað á at fáa ognarleysum jørð, søgdu tað sama sum teir í mong, mong ár søgdu til ellisrentumálið:

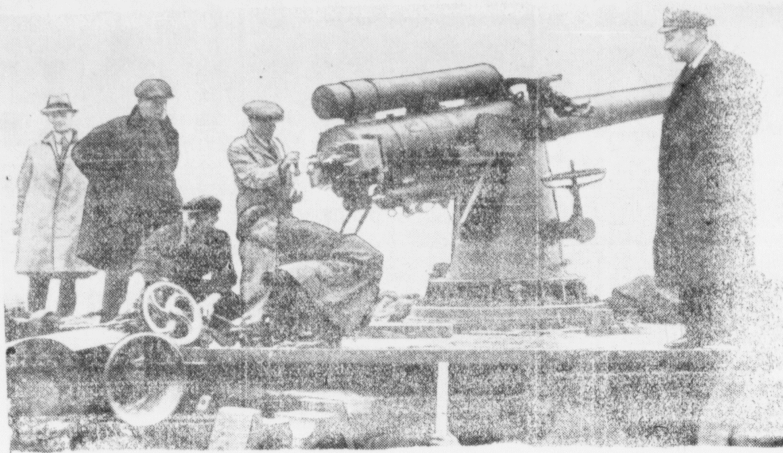
»Sagen udsættes til næste Aar.« (sí lögtingstíðindi 1929 síðu 89).

Óg sjálfstýrismenn søgdu millum annað hesi orð: ». . . Stutt at greina, so tykist minnilutanum (Matras, Niclasen og Patursson) tað ið hvussu er ikki vera loyviligt hjá tinginum at gerast so nærsøkt kongsjørð og embættis- og prestajørð, sum umsøkjararnir skjóta til. . . «

Javnaðarmanna uppskotið fekk bert 3 atkvøður og fall so stótt eisini á hesum sinni royndin at skapa smámanningum betri líkindi at koma til jørð og dyrka hana.

Tvørtur ímóti hesum í lögtingstíðindum dokumenteraðu kendsgerningum sigur also »sambandsmaður« í »Dimmalættinge«, at javnaðarmenn ikki hava reist og ímóti andstreymi frá hinum

Onglendingar kríggisdubba farmaskip síni.

Við tað sama kríggid býrjaði, fóru Onglendingar undir at seta upp kanónir á fiski- og farmaskipum. Á myndini sæst ein kanón verða uppsett á einum enskum trolara.

flokkunum stríðst fyrri eini jarðaumskipan og særligum jarðagrunni. Óhugnaligt! Men verri er, at hann í óhugnaligum stríði við sannleikan líkasum vil hera sambandið fram sum tað, ið allar tíðir hevur troðkað

á at fáa hinum ognarleysu jørð.

Óg so hættir hesin ranglýsari at skíra okkum at ganga undir »fólskum heiti«!

(Dokumentationin í jarðaspurninginum heldur fram í næsta blaði.)

Teir reistu so hesar spurningar av nýggjum.

(Niðurlagt.)

Midlertidig Optagelse i statsanerkendte Sygekassers af Personer mellem 40 og 60 Aar.

Ubemidlede Personer, i Sygekasselovens Forstand, der er mellem 40 og 60 Aar, og ikke er Medlemmer af statsanerkendt Sygekasse hvorved de ikke alene ingen Ret har til Hjælp i Sygdomstilfælde for dem selv eller deres Børn, men ogsaa er afskaaret fra at blive optaget i Invalidforsikringen. For saadanne Personer er der ifølge Sygekassedirektoratets Skrivelse af 25. November 1939 aabnet Adgang til, at de kan optages i en statsanerkendt Sygekasse naar Vedkommende ikke paa det Tidspunkt, Begeringen indgives, er fyldt 60 Aar. Denne Dispensation fra Aldersgrensen ved Optagelsen er kun gældende fra 1. Januar 1940 til 30 Juni s. A.

Centralforeningen skal opfordre alle saadanne Personer om snarest at henvende sig til den stedlige Sygekasse, hvor alle Oplysninger kan indhentes angaaende Lægeattest, Helbredelsesbetingelser o. s. v. Samtidig gøres Sygekassernes Bestyrelsesmedlemmer opmærksomme paa, at de altid bør tilraade Personer, der har opbrugt den fulde vedtægtsmæssige Sygehjælp, (60 Uger i 3 paa hinanden følgende Regnskabsaar), at de i Stedet for at udtræde af Sygekassen overgaa som Medlem med hvilende Medlemsret og samtidig holder sin Invalidforsikring vedlige.

Forslag.

Sagen Udsættes indtil videre.

Ved Sagens endelige Behandling den 24. September vedtoges Udvalgets Forslag med 19 Stemmer mod 0.

So svóvu hesi mál, inntil javnaðarmenn komu á ting.

Lögtingsfóðindi 1927:

»17. Lov om Aldersrente

Centralforeningen skal ligeledes oplyse alle statsanerkendte Sygekassemedlemmer om at de fra 1 Januar naar de er paa Fiskeri ved Island, under Sygdomstilfælde kan henvende sig til den nærmeste islandske Sygekasse med deres Sygekassebog og der faa den nødvendige Læge- eller Sygehushjælp paa den hjemlige Sygekasses Regning.

Det maa tilraades Medlemmerne for de rejser hjemmefra at betale deres Sygekassekontingent fuldtud ogsaa for den Maaned de forlader Færøerne. Det bestemmes nemlig i alle Sygekassevedtægter, at Kontingentet skal betales maanedsvist forud og at Restancefristen er 3 Maaneder, for fraværende Fiskere i Regelen 6 Maaneder. Det er meget vigtigt, at dette er i Orden, naar den islandske Sygekasse paa Basis af den medbragte Medlemsbog skal yde Hjælp, maa den kunne se, at Medlemmets Rettigheder er uomtvistelige, og det er de kun, naar Kontingentet er betalt.

P. Jensen.

Svar Føroya Fiskimannafelags til „Flere Trawl-fiskere“ i nr. 51.

Í nr. 51 av hesum blaði hava nakrir trolaramenn sett fram 4 spurningar til okkara, og skulu vit hervið geva svar, fyrri so vitt tað er gjørligt nú:

ad. 1. Tann í bløðunum lýsta hyra, 500 kr. um mánaðin, er framkomin á tann hátt, at nakrir menn, sum vóru bidnir at fara við skipi í farmasigling til Onglands, vendu sær til felagsins. Reiðari skipsins hevði boðið teimum 200 kr. fyrri túrin; men tað hildu teir vera nakað óvist, eftir sum túrurin kundi koma at vara longri, enn ætlað var. Stjórn felagsins var tá saman og ásetti hesar 500 kr. eftir sum eingin víðari ráðgerð kundi fáast í lag tá. Hendan hyra var soleiðis at fata sum bráðfengis sett av F. F. fyrri sínar limir, inntil sáttmáli fekt í lag.

ad. 2. Hendan ásetta lýran var ætlað til at galda fyrri alla farmasigling til útlondini — eisini fyrri trolarar, sum fóru til Onglands við ferskum fiski sum teir sjálvir høvdu fiskað, men tað var ikki hyra, meðan skipið fiskaði.

ad. 3. Føroya Fiskimannafelag vendi sær tá nakað aftaná til formannin og skrivarin hjá »Felig fyrri Trolarar og Garnskip« við felagsformanninum; men hann fekk eitt tilfikt aftursvar, sum ikki varð